

Jeg sigter nemlig til Ordet „Krafttræden“, som efter min Mening er et meget uheldigt Ord, og som jeg troer bestemt at turde sige ikke er dansk (Ja!). Jeg har blot villet tillade mig at gjøre opmærksom derpaa, skjøndt jeg meget vel veed, at dette Ord under Sagens Behandling i nærværende Thing ikke kan udgaae af Paragraphen, for at den, isald Vndringsforslaget vedtages, muligt kan faae en forandret Redaction under Sagens Behandling i det andet Thing.

Krabbe: Den ærede sidste Talers Beskyldning mod Udvalget er egentlig en Beskyldning mod den ærede Finansminister; thi det er ganske den Redaction, han foreslog, Udvalget har optaget. Forvrigt troer jeg dog, at Ordet „Krafttræden“ ogsaa vil findes i andre Love. Jeg kan for Dødelikket ikke mindes hvilke, men jeg skulde tage meget feil, hvis dette Ord ikke ogsaa er brugt i andre Love.

Ordføeren: Udvalget har ikke fundet nogen Betænkellighed ved at optage Ordet „Krafttræden“, skjøndt det maaskee kan være noget sjældent; men jeg troer dog, at det er meget betegnende, og, naar man vil stille det ad, er der hverken Tydsk eller Fransk i det, men det er reent Dansk.

Finansministeren: Ja, naar Ordet „Krafttræden“ ikke er den ærede Landstingsmand, som fremhævede dette, dansk nok, vilde det, forekommer det mig, have været meget ønskeligt, om han, siden han ikke har fundet sig foranlediget til at stille noget Underændringsforslag, hvilket jo havde været overensstemmende med Forretningsordenen, idetmindste vilde have givet en yderligere Anviisning end den af ham givne til, hvilket Ord han vil have sat istedet derfor; thi jeg skænder ikke noget andet Ord, uden man vil bruge et fremmed, som kan betegne, hvad der udtrykkes ved dette Ord. At det er brugt i tidligere Love, er jeg meget tilbøielig til at antage, men, da det ikke er faldet mig ind, i Særdeleshed da der ikke var stillet noget Underændringsforslag, at eftersee, om det har været Tilfældet, saa er jeg ikke istand til at paavise nogen bestemt Lov, hvori det staaer. Men jeg maa tilstaaer, at det var mig en aldeles uventet Indvending,

som den ærede Landstingsmand har fremført imod dette Ord.

Stampe: I det Tilfælde, at man absolut vil bruge et Substantiv, vil jeg ikke nægte, at Ordet maaskee kan have Noget mere for sig, skjøndt man vel nok ogsaa kunde finde andre Ord f. Ex. Gjennemførelse; men jeg troer overhovedet ikke, at det er nødvendigt her at bruge et Substantiv; man kunde jo blot sige: „Denne Lov træder i Kraft“ o. s. v.

Finansministeren: Det vil den ærede Landstingsmand dog finde, at man ikke kan sige, naar man siter til, at den Omstændighed, at den træder i Kraft, skal betinges af noget Andet. Det er netop det, at Udvalget har villet have denne Tanke bestemt udtrykt i Loven, der har gjort det nødvendigt at omskrive Sætningen ved et Substantiv. Forøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at det Udtryk „Gjennemførelse“ istedetfor „Krafttræden“ aldeles ikke lader sig bruge; thi ved at en Lov gennemføres forstaaes noget ganske Andet, end ved at den træder i Kraft; der gaaer altid nogen Tid hen, efterat en Lov er traadt i Kraft, førend den kan gennemføres. Jeg skal forøvrigt ganske henstille til Linguister, som jeg ikke udgiver mig for at være, om „Gjennemførelse“ her vilde være bedre end „Krafttræden“.

Man: Det forekommer mig, at Redactionen ganske simpelt kunde affattes saaledes: „At denne Lov træder i Kraft, betinges af, at en lignende Forandring o. s. v.“

Orsted: Jeg vilde have ønsket, at denne § 3 aldeles var bortfalden, fordi jeg troer, at den aldeles ikke er nødvendig; thi, naar den høitagtede Finansminister forsikrer, at Loven ikke vil blive udgivet uden i Forbindelse med en lignende Lov for Hertugdømmet Slesvig, saa har man derved al mulig Garantie, ikke alene den moraliske, hvorved jeg fuldkommen vilde berolige mig, men ogsaa al den juridiske Garantie, der er mulig; thi Finansministeren kunde jo da ikke handle derimod uden at paadrage sig Ansvar. Det forekommer mig overhovedet noget underligt, at en Lov kommer ud, hvis Gjelden skal være betinget og afhængig af, at en anden Lov ud-